

[Stein.]

ikke tjener den Interesse, man vil tjene, fordi en saadan Hypotekforenings-Serie ikke vil kunne paaregne virkelig Tillid. Det er til syvende og sidst et Spørgsmaal om, hvilken Kurs man vil kunne opnaa for de paagældende Obligationer. Jeg tror, Ministeren vilde naa meget længere ved at gaa en anden Vej, nemlig ved enten at oprette en ny Hypotekforening, der skulde beskæftige sig med disse Forhold, eller at udvide en af de bestaaende Hypotekforeningers Rammer, en af de Foreninger, der paa Forhaand har Tillid, saa at man derigennem kunde paaregne at faa en for Laantagerne gunstig Kurs frem. Det tror jeg ikke, man naar ad denne Vej, men vi har ikke kunnet trænge igennem med vore Synspunkter, og jeg skal derfor, som sagt, anbefale ærede Medlemmer ikke at stemme ved den endelige Afstemning.

Johannes Pedersen: Der tales fra konservativ Side mod dette Lovforslags Vedtagelse, særlig ud fra den Betragtning, at der ikke ydes Kasseobligationsejerne Dækning for deres Tilgodehavende, og jeg kan godt forstaa dette Argument. Men vi ved jo, at der er ingen, der har købt Obligationerne til 80; de fleste har dem til en Kurs af 68—72, ja helt ned til 40, saa selv om Obligationerne bliver skaaret ned til 80 pCt., er der i alt Fald ingen, som taber Penge derved. Obligationsejerne har ogsaa faaet fuld Rente af Obligationernes paalydende Beløb indtil for 2 Aar siden, og de lider altsaa ikke noget som helst pekuniært Tab, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages. Man behøver derfor ikke at have Skrupler over for de Samfundsmedlemmer, der ligger inde med disse Kasseobligationer, for der er ingen af Obligationsejerne, som vil tabe en eneste Øre ved den foreslaaede Ordning.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling og skal kun knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) fremsatte. Det ærede Medlem var af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag er i Strid med den gældende Lov. Ja, det kan man for saa vidt sige, som enhver ny Lov, der vedtages til Afløsning af en gammel, er i Strid med den gamle Lov paa visse Punkter. Det er indlysende, det er netop derfor, man vedtager en ny Lov. Men hvis det ærede Medlem mente, at Lovforslaget skulde

være i Strid med Forudsætningerne for Vedtagelsen af den gamle Lov, maa jeg bestemt afvise dette. Det eneste Argument, det ærede Medlem fremførte herfor, var da ogsaa, at der i den gamle Lovs § 6 staar, at det under Administrationen skal tilstræbes at yde Kasseobligationsejerne Dækning for deres Tilgodehavende. Det er indlysende, at det maa være det, der i ethvert Pengeinstitut skal stræbes efter. Det ærede Medlem var for øvrigt saa forsigtig at springe en indskudt Sætning over. Der staar ogsaa i § 6: „i det Omfang, Foreningens Midler tilstrækker“. Derved er der netop givet Udtryk for, at det skal tilstræbes i det Omfang, Foreningens Midler tilstrækker. Men Foreningens Midler tilstrækker ikke og vil ikke tilstrække til at yde fuld Dækning endnu i en Aarrække. Det er det faktiske, og herefter er man fra afgørende Side blandt Obligationsejerne og Laantagerne enedes om at tilvejebringe en Sanering med det samme i Stedet for at skulle gennemleve en Aarrække, hvor de to Parter stadig skulde yde ekstraordinære Bidrag for at dække Tabet.

Jeg maa i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, at hans Fremstilling her og ligeledes i Udvalgets Betænkning er ikke rigtig. Det ærede Medlem har den Opfattelse, at det er urimeligt nu at nedskære disse Obligationer med 20 pCt., da der dog i Øjeblikket kun er tabt 10 pCt., men det ærede Medlem fortier, at efter den gældende Lov, som blev vedtaget i 1932, skal ikke blot, inden denne Forening maa betragtes som saneret, Tabet indvindes, men der skal tillige oparbejdes en ny Reservefond paa 5 pCt., og det ærede Medlem ved, at saadan som Loven er affattet, er Oparbejdelsen af denne nye Reservefond paa 5 pCt. fortrinsvis paalagt Obligationsejerne. Det vil altsaa sige, at Obligationsejerne, inden der kunde blive Tale om, at de kunde faa Dækning for deres Tilgodehavender og fuld Rente af den oprindelige Kapital, dels skulde arbejde bort det Tab paa 3 Mill. Kr., der endnu er til Stede, dels oparbejde en Reservefond paa 5 pCt. Og naar Obligationsejerne staar over for den Opgave, kan man ikke ræsonnere overfladisk paa den Maade, som det ærede Medlems Parti har gjort det i Betænkningen her, hvor man siger, at i Løbet af to Aar er Tabet nedbragt fra 9 til 3 Millioner, og saa er det kun lidt, som er tilbage. Det ærede Medlem maa vide, at naar det er lykkedes i Løbet af saa kort Tid at nedbringe Tabet med 6 Mill. Kr., skyldes det alene den Kursgevinst, Foreningen har opnaaet ved i lang Tid efter 1932